

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra En Politiker

Citation: Brandes, Edvard: "En Politiker", i Brandes, Edvard: *En Politiker*, P. G. Philipsen, 1889, s. 244. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_04-shoot-idm140632371075184/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: En Politiker

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

indenfor sit Hjem, slaar Tage paa Skuldren og larmende bevidner hans Venstresind og ivrige Agitation ved Valgene, nikker Føreren bifaldende:

»Se, se! Det er dog vist en Sjældenhed i Deres Fag, at Folk ikke hænger i Halen paa Ministeriet. Det er en Højrerøde, Kjøbenhavn; men det gror i Dybet, og Resultaterne er allerede ikke ringe.«

Han er som en Konge, der indkasserer den ham lovligt tilkommende Hyldest.

Og i sin videre Samtale med Tage aabenbarer han et indgaaende Kendskab til alle Børsens og Handelens Matadorer og til Pengeomsætningens Begivenheder og Love: intet synes ham fremmed, intet ligegyldigt. Han kan tale om enhver Ting mellem Himmel og Jord, læser de nye Bøger, der betyder noget, og læser selv de Blade, der intet betyder, kender enhver indflydelsesrig Bonde i Landet ved Navn og fortæller mange Historier om Ministre og Politikere fra de sidste tyve Aar, nævner Tal og fordyber sig i Sager, kritiserer og driller, spøger og ler, bliver alvorlig og begejstret, agerer og arbejder utrættelig selv i dette ligegyldige Selskab, saaledes som han

altid arbejder og agerer, frisk og stærk og sejt og tung.

Han ligner en Rugmark, som han sidder dér, gulblond i Farven, bred og bølgende: saamange, mange Aks, der snart rejser sig frejdige og frodige, snart bøjer sig for Vind og Vejr, krybende langs Jorden — saamange Aks, at man vilde vente rig Næring af denne vide Flade! Og hvad yder saa de mange Aks, naar Heden har brændt sine og Regnen blødet sine og Rust ædt sine — en bitte Smule Mel, der aldrig forslaar til det Brød, som den store Mark synes at slaa op. Men jordfødte er Aksene, de vokser i dansk Muld, og mangan Mand ser ikke videre end til den hjemlige Rugmarks Grænser.

— Margrete vil hæve Bordet, men den store Fører beder, at de maa sidde lidt endnu:

»Vi sidder saa godt, lille Frue, tør vi ikke blive et Øjeblik endnu? Saa tænder vi en Cigar — Gerner giver os nok en ægte Havanaser, saa fint som alting her er — og saa damper vi ikke de smukke Gardiner i Dagligstuen fulde af Røg.«

Selv i en saa ringe Ting modstaar han ikke sin Lyst til at dominere. Han forlader ikke Spisestuen førend henved Klokken tolv og kun